

32004R0060

L 9/8

DZIENNIK URZĘDOWY UNII EUROPEJSKIEJ

15.1.2004

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) nr 60/2004

z dnia 14 stycznia 2004 r.

ustanawiające środki przejściowe w sektorze cukru w następstwie przystąpienia Republiki Czeskiej, Estonii, Cypru, Łotwy, Litwy, Węgier, Malty, Polski, Słowenii, i Słowacji

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając Traktat o Przystąpieniu Republiki Czeskiej, Estonii, Cypru, Łotwy, Litwy, Węgier, Malty, Polski, Słowenii i Słowacji, w szczególności jego art. 2 ust. 3,

uwzględniając Akt Przystąpienia Republiki Czeskiej, Estonii, Cypru, Łotwy, Litwy, Węgier, Malty, Polski, Słowenii i Słowacji, w szczególności jego akapit pierwszy art. 41,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Przepisy dotyczące zasad produkcji i handlu dla rynku cukru dodane do rozporządzenia Rady (WE) nr 1260/2001 z dnia 19 czerwca 2001 r. w sprawie wspólnej organizacji rynków w sektorze cukru⁽¹⁾ Aktem Przystąpienia Republiki Czeskiej, Estonii, Cypru, Łotwy, Litwy, Węgier, Malty, Polski, Słowenii i Słowacji, (zwanym odtąd „Aktem Przystąpienia”) będą miały zastosowanie od dnia 1 maja 2004 r., czyli dwa miesiące przed końcem roku gospodarczego 2003/2004. Potrzebne są zatem środki przejściowe w celu przestawienia się z zasad produkcji i handlu obowiązujących w Republice Czeskiej, Estonii, Cyprze, Łotwie, Litwie, Węgrzech, Malcie, Polsce, Słowenii i Słowacji, (zwanymi odtąd „nowymi Państwami Członkowskimi”) na te przewidziane rozporządzeniem (WE) nr 1260/2001.
- (2) W przypadku roku gospodarczego 2003/2004, cała produkcja cukrownicza w nowych Państwach Członkowskich realizowana jest na podstawie przepisów krajowych, a główne ilości ich produkcji zostaną sprzedane przed 1 maja 2004 r. W konsekwencji przepisy dotyczące cen, ustaleń branżowych i samofinansowania przewidziane art. 2 do 6 i art. 10 do 21 rozporządzenia (WE) nr 1260/2001 nie powinny być stosowane przed 1 lipca 2004 r. Niestosowanie ustaleń dotyczących samofinansowania i przepisu o cenach odnośnie do cukru wyprodukowanego przed 1 lipca 2004 r. oznacza, że ustalenie w sprawie refundacji wywozowych przewidzianych art. 27 do 31 rozporządzenia (WE) nr 1260/2001 oraz ustalenia interwencyjne i dotyczące dopłat do produkcji przewidziane w art. 7, 8 i 9 tego rozporządzenia nie powinny być stosowane przed 1 lipca 2004 r.
- (3) W przypadku izoglukozy, produkcja jest stabilna i zgodna z popytem, a zatem konieczne jest ustalenie odpowiedniego udziału podstawowych ilości izoglukozy

przydzielonych nowym Państwom Członkowskim produkującym izoglukozę w celu ułatwienia dostosowania oraz zapewnienia równowagi produkcji i konsumpcji w powiększonej Wspólnocie. Jednakże dla celów zapewnienia jednakowego traktowania izoglukozy i cukru, art. 2 do 21 i 27 o 31 rozporządzenia (WE) nr 1260/2001 powinny być stosowane do izoglukozy w nowych Państwach Członkowskich od 1 lipca 2004 r.

- (4) Akt Przystąpienia wyznacza maksymalne potrzeby zaopatrzeniowe dla przedsiębiorstwa produkującego cukier w Słowenii na 19 585 ton. W celu zapewnienia dostaw do tego przedsiębiorstwa cukru surowego do rafinacji między 1 maja a 30 czerwca 2004 r., należy wyznaczyć odpowiedni udział maksymalnych potrzeb zaopatrzeniowych dla tego okresu.
- (5) Istnieje znaczne ryzyko zakłóceń na rynkach w sektorze cukrowniczym wywołanych przez wprowadzanie produktów do nowych Państw Członkowskich przed ich przystąpieniem w celach spekulacyjnych. Należy zatem przyjąć przepisy ułatwiające okres przejściowy w celu uniknięcia tego typu ruchów spekulacyjnych w następstwie przystąpienia nowych Państw Członkowskich. Podobne przepisy przyjęto już odnośnie do handlu produktami rolnymi w następstwie przystąpienia Republiki Czeskiej, Estonii, Cypru, Łotwy, Litwy, Węgier, Malty, Polski, Słowenii i Słowacji, rozporządzeniem (WE) nr 1972/2003⁽²⁾. Konieczne są odrębne przepisy w celu uwzględnienia specyfiki sektora cukrowego.
- (6) Rozdział 5 załącznika IV do Aktu Przystąpienia przewiduje, że towary objęte różnymi rodzajami systemów zawieszających w dniu przystąpienia wyłączone są, na określonych warunkach, z opłat celnych w przypadku wprowadzenia do swobodnego obrotu. Jednakże w sektorze cukru istnieje wysokie ryzyko, że możliwość ta będzie wykorzystywana do celów spekulacyjnych. W dodatku pozwoliłoby to podmiotom gospodarczym na obejście obowiązku ustanowionego niniejszym rozporządzeniem dotyczącego wycofania z rynku na ich koszt nadwyżek cukru lub izoglukozy stwierdzonych przez władze nowych Państw Członkowskich lub wniesienia opłat w przypadku gdy nie można przedstawić dowodu wycofania tych ilości. Produkty stanowiące takie ryzyko powinny zatem podlegać należnościom przywozowym w dniu wprowadzenia do swobodnego obrotu.

⁽¹⁾ Dz.U. L 178, 30.6.2001, str. 1. Rozporządzenie w brzmieniu po nowelizacji Aktem Przystąpienia.

⁽²⁾ Dz.U. L 293 z 11.11.2003, str. 3.

(7) Co więcej, i zgodnie z Aktem Przystąpienia, ilości zapasów cukru i izoglukozy przekraczające normalnie utrzymywane zapasy należy wyeliminować z rynku na koszt nowych Państw Członkowskich. Nadwyżki zapasów określi Komisja na podstawie rozwoju handlu, trendów produkcyjnych i konsumpcyjnych w nowych Państwach Członkowskich w okresie od 1 maja 2000 r. do 30 kwietnia 2004 r. Dla celów tej procedury, oprócz cukru i izoglukozy, należy również rozważyć inne produkty zawierające znaczącą zawartość cukru, ponieważ one również mogą być potencjalnym celem spekulacji. W przypadku gdy określone ilości cukru i izoglukozy nie zostaną wyeliminowane z rynku Wspólnoty najpóźniej do dnia 30 kwietnia 2004 r., nowe Państwa Członkowskie, których to dotyczy, będą odpowiedzialne finansowo za odpowiednią ilość. Suma, którą należy obciążyć nowe Państwo Członkowskie, płatna do budżetu Wspólnoty w przypadku nie wyeliminowania nadwyżkowych zapasów, powinna odpowiadać najwyższej refundacji wywozowej stosowanej w okresie od 1 maja 2004 r. do 30 kwietnia 2005 r.

(8) Jest w interesie zarówno Wspólnoty, jak i nowych Państw Członkowskich zapobieżenie nagromadzeniu nadwyżkowych zapasów, a w każdym razie powinna istnieć możliwość zidentyfikowania podmiotów gospodarczych lub osób zaangażowanych w duże handlowe przedsięwzięcia spekulacyjne. W tym celu nowe Państwa Członkowskie powinny dysponować 1 maja 2004 r. systemem, który pozwalałby na zidentyfikowanie podmiotów odpowiedzialnych za taki rozwój wypadków.

(9) W celu określenia nadwyżkowych zapasów oraz wyeliminowania zidentyfikowanych nadwyżkowych zapasów, nowe Państwa Członkowskie powinny dostarczyć Komisji najnowsze statystyki dotyczące handlu, produkcji i konsumpcji rozważanych produktów jak również dowód wyeliminowania z rynku zidentyfikowanych nadwyżkowych zapasów do określonego terminu.

(10) Środki przewidziane niniejszym rozporządzeniem są zgodne z opinią Komitetu Zarządzającego ds. Cukru,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Sekcja 1

Środki przejściowe w następstwie przystąpienia

Artykuł 1

Stosowanie niektórych przepisów rozporządzenia nr 1260/2001

Artykuł 2 do 21 oraz art. 27 do 31 rozporządzenia (WE) nr 1260/2001 nie mają zastosowania w okresie od dnia 1 maja 2004 r. do dnia 30 czerwca 2004 r. w stosunku do Republiki Czeskiej, Estonii, Cypru, Łotwy, Litwy, Węgier, Malty, Polski, Słowenii i Słowacji (zwanym dalej „nowymi Państwami Członkowskimi”).

Artykuł 2

Kwoty izoglukozy

W przypadku okresu od dnia 1 maja 2004 r. do dnia 30 czerwca 2004 r. podstawowe ilości izoglukozy A i B dla nowych Państw Członkowskich produkujących izoglukozę wynoszą:

	Podstawowa ilość A w tonach substancji suchej	Podstawowa ilość B w tonach substancji suchej
Węgry	21 271	1 667
Polska	4 152	312
Słowacja	6 254	837

Artykuł 3

Preferencyjny przywóz cukru trzcinowego

W celu pokrycia zapotrzebowania dla celów rafinacji surowego cukru trzcinowego w przypadku okresu od 1 maja 2004 r. do 30 czerwca 2004 r., Słowenia może wydawać w tym okresie zezwolenia na „specjalny cukier preferencyjny” w ramach 3 264 ton, wyrażonych w równoważniku cukru białego i na warunkach przewidzianych rozporządzeniem Komisji (WE) nr 1159/2003⁽¹⁾.

Sekcja 2

Środki przejściowe dla zapobieżenia spekulacji

Artykuł 4

Definicje

Do celów niniejszej sekcji stosuje się następujące definicje:

- 1) „cukier” oznacza:
 - a) cukier buraczany i trzcinowy w postaci stałej objęty kodem CN 1701;
 - b) syrop cukrowy objęty kodami CN 1702 60 95, 1702 90 99 i 2106 90 59;
 - c) syrop inulinowy objęty kodami CN 1702 60 80 i 1702 90 80;
- 2) „izoglukozą” oznacza produkt objęty kodami CN 1702 30 10, 1702 40 10, 1702 6010, 1702 90 30 i 2106 90 30;
- 3) „produkty przetworzone” oznaczają produkty zawierające dodatek cukru/równoważnika cukru w ilości przekraczającej 10 %, otrzymane w wyniku przetworzenia produktów rolnych;
- 4) „fruktoza” oznacza chemicznie czystą fruktozę objętą kodem CN 1702 5000.

⁽¹⁾ Dz.U. L 162, z 1.7.2003, str. 25.

Artykuł 5

System zawieszający

1. W drodze odstępstwa od rozdziału 5 załącznika IV do Aktu Przystąpienia oraz art. 20 i 214 rozporządzenia Rady (EWG) nr 2913/92⁽¹⁾, produkty objęte kodami CN 1701, 1702, 1704, 1904, 1905, 2006, 2007, 2009, 2101 12 92, 2301 20 92, 2105 i 2202 z wyjątkiem wyszczególnionych w art. 4 ust. 5 rozporządzenia Komisji (WE) nr 1972/2003, podlegają należnościom przywozowym *erga omnes*, w tym wszelkim dodatkowym należnościom przywozowym stosowanym w dniu wprowadzenia do swobodnego obrotu, pod warunkiem że:

- a) przed 1 maja 2004 znajdowały się w swobodnym obrocie na terenie Wspólnoty zgodnie ze stanem na 30 kwietnia 2004 lub w nowym Państwie Członkowskim i;
- b) 1 maja 2004 r.:
 - i) były czasowo składowane lub
 - ii) podlegały zabiegom celnym lub procedurom, o których mowa w art. 4 ust. 15 lit. b) i art. 4 ust. 16 lit. b) do g) rozporządzenia (EWG) nr 2913/92 we Wspólnocie, lub
 - iii) znajdowały się w transporcie po przejściu formalności wywozowych w ramach rozszerzonej Wspólnoty.

Powyższego akapitu nie stosuje się wobec produktów, z wyjątkiem rafinowanego cukru buraczanego C, syropu izoglukozowego C oraz syropu inulinowego C objętych kodami CN, odpowiednio, 1701 99 10, 1701 99 90, 1702 30 10, 1702 40 10, 1702 60 10, 1702 90 30, 1702 60 80 i 1702 90 80, wyeksportowanych ze Wspólnoty Piętnastu, jeśli importer przedstawi dowód, że nie ubiegał się o refundację wywozową tych produktów w kraju wywozu. Na żądanie importera, eksporter podejmie działania w celu uzyskania potwierdzenia od właściwego organu na zgłoszeniu wywozowym, że nie ubiegano się o refundację wywozową odnośnie do tych produktów w kraju wywozu.

2. W drodze odstępstwa od rozdziału 5 załącznika IV do Aktu Przystąpienia oraz art. 20 i 214 rozporządzenia (EWG) nr 2913/92, produkty objęte kodami CN 1701, 1702, 1704, 1904, 1905, 2006, 2007, 2009, 2101 12 92, 2105 i 2202 z wyjątkiem wyszczególnionych w art. 4 ust. 5 rozporządzenia Komisji (WE) nr 1972/2003, pochodzące z krajów trzecich podlegają należnościom przywozowym, w tym wszelkim dodatkowym należnościom przywozowym stosowanym w dniu wprowadzenia do swobodnego obrotu, pod warunkiem że:

- a) podlegają uszlachetnieniu czynnemu, o którym mowa w art. 4 ust. 16 lit. l) lub tymczasowemu dopuszczeniu, o którym mowa w art. 4 ust. 16 rozporządzenia (EWG) nr 2913/92 w nowym Państwie Członkowskim w dniu 1 maja 2004 r.;

- b) wprowadzono je do swobodnego obrotu w dniu 1 maja 2004 roku lub później.

Artykuł 6

Nadmierne zapasy

1. Komisja ustali najpóźniej do 31 października 2004 r. dla każdego z nowych Państw Członkowskich, zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 42 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1260/2001, ilości cukru jako takiego i zawartego w produktach przetworzonych, izoglukozy i fruktozy przekraczające ilości traktowane jako normalne zapasy w dniu 1 maja 2004 i które muszą zostać wyeliminowane z rynku na koszt nowych Państw Członkowskich.

W celu ustalenia tej nadwyżkowej ilości, uwzględnia się w szczególności rozwój wypadków w roku poprzedzającym przystąpienie w stosunku do poprzednich lat odnośnie do:

- a) przywożonych i wywożonych ilości cukru jako takiego i zawartego w produktach przetworzonych, izoglukozy i fruktozy;
- b) produkcji, spożycia i zapasów cukru i izoglukozy;
- c) okoliczności, w których gromadzono zapasy.

2. Nowe Państwo Członkowskie, którego to dotyczy, zapewnia eliminację z rynku ilości cukru lub izoglukozy, bez interwencji ze strony Wspólnoty, równej nadwyżkowej ilości, o której mowa w ust. 1, najpóźniej do dnia 30 kwietnia 2005 r.:

- a) przy pomocy wywozu bez refundacji ze strony Wspólnoty;
- b) poprzez zużycie w sektorze materiałów palnych;
- c) przez denaturowanie, bez wsparcia, na paszę dla zwierząt, zgodnie z tytułami III i IV rozporządzenia Komisji (EWG) nr 100/72⁽²⁾.

3. W celu stosowania przepisów ust. 2, właściwe organy w nowych Państwach Członkowskich dysponują w dniu 1 maja 2004 r. systemem identyfikacji będących w obrocie lub wyprodukowanych nadwyżkowych ilości cukru jako takiego lub zawartego w produktach przetworzonych, izoglukozy lub fruktozy, na poziomie głównych podmiotów gospodarczych, których to dotyczy. System ten może w szczególności opierać się na śledzeniu przywozu, monitorowaniu fiskalnym, badaniach w oparciu o księgowość prowadzoną przez podmioty gospodarcze i stan zapasów fizycznych oraz korzystać ze środków takich, jak gwarancje na ryzyko. System identyfikacji działa w oparciu o ocenę ryzyka, która przywiązuje należytą uwagę w szczególności do następujących kryteriów:

- rodzaju działalności podmiotów, których to dotyczy;
- zdolności magazynowej pomieszczeń magazynowych;
- poziomu działalności.

⁽¹⁾ Dz.U. L 302 z 19.10.1992, str. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 12, 15.1.1972, str. 15.

Nowe Państwo Członkowskie wykorzysta ten system w celu zmuszenia podmiotów, których to dotyczy, do wyeliminowania z rynku na ich koszt ilości cukru lub izoglukozy równoważnej ustalonej w stosunku do tego podmiotu indywidualnej ilości nadwyżkowej. Podmioty, których to dotyczy przedstawiają dowód satysfakcjonujący nowe Państwo Członkowskie, że produkty zostały wyeliminowane z rynku najpóźniej do dnia 30 kwietnia 2005 r.

W przypadku gdy taki dowód nie został przedstawiony, nowe Państwo Członkowskie nakłada opłatę odpowiadającą danej ilości pomnożonej przez najwyższe opłaty przywozowe stosowane do tego produktu w okresie od 1 maja 2004 r. do 30 kwietnia 2005 r., powiększone o 1,21 EUR/100 kg za cukier biały lub równoważnik w substancji suchej.

Kwota, o której mowa w trzecim akapicie, zasila budżet narodowy nowego Państwa Członkowskiego.

4. W przypadku gdy cukier lub izoglukoza zostały wyeliminowane zgodnie z ust. 2 lit. a), podmioty, których to dotyczy, przedstawiają dowód wywozu najpóźniej do dnia 31 lipca 2005 r., okazując:

- a) pozwolenie na wywóz wydane zgodnie z rozporządzeniami Komisji (WE) nr 1291/2000 ⁽¹⁾ i (WE) nr 1464/95 ⁽²⁾;
- b) odpowiednie dokumenty, o których mowa w art. 32 i 33 rozporządzenia (WE) nr 1291/2000 konieczne do wydania gwarancji.

Wniosek o wydanie pozwolenia na wywóz, o którym mowa w lit. a) zawiera w polu nr 20 następujące wskazanie: „do wywozu zgodnie z art. 6 ust. 2 lit. a) rozporządzenia (WE) nr 60/2004”.

Pozwolenie na wywóz, o którym mowa w lit. a) zawiera w polu nr 22 następujące wskazanie: „do wywozu bez refundacji lub opłaty..... (ilość, dla której wydano to świadectwo) kg; świadectwo jest ważne jedynie w.....(nowe Państwo Członkowskie, które je wydało)”.

Pozwolenie na wywóz, o którym mowa w lit. a) jest ważne od dnia jego wydania do dnia 1 maja 2005 r.

Artykuł 7

Dowód eliminacji przez nowe Państwa Członkowskie

1. Najpóźniej do dnia 31 lipca 2005 r., nowe Państwo Członkowskie przedstawi Komisji dowód, że nadwyżkowa ilość, o której mowa w art. 6 ust. 1 została wyeliminowana z rynku zgodnie z art. 6 ust. 2 i wyszczególni, dla każdej z metod, wyeliminowaną ilość.

⁽¹⁾ Dz.U. L 152, z 24.6.2000, str. 1.
⁽²⁾ Dz.U. L 144, z 28.6.1995, str. 14.

2. W przypadku gdy nie przedstawiono dowodu wyeliminowania z rynku zgodnie z ust. 1, dla części lub całości nadwyżkowej ilości, nakłada się na nowe Państwo Członkowskie opłatę w wysokości równej ilości nie wyeliminowanej z rynku pomnożonej przez najwyższe refundacje wywozowe mające zastosowanie dla cukru białego objętego kodem CN 1701 99 10 w okresie od dnia 1 maja 2004 r. do dnia 30 kwietnia 2005 r. Kwota ta zasili budżet Wspólnoty najpóźniej do 30 listopada 2005 r. i zostanie wzięta pod uwagę do obliczenia opłat produkcyjnych dla roku gospodarczego 2004/2005.

Artykuł 8

Kontrola

1. Nowe Państwo Członkowskie podejmuje wszelkie niezbędne środki w celu wdrożenia niniejszej sekcji, a w szczególności ustanawia procedury kontrolne konieczne dla wyeliminowania nadwyżkowej ilości, o której mowa w art. 6 ust. 1.

2. Nowe Państwa Członkowskie przedstawiają najpóźniej do dnia 31 lipca 2004 r.:

- a) informacje o systemie ustanowionym w celu identyfikacji nadwyżkowych ilości, o których mowa w pierwszym akapicie art. 6 ust. 3;
- b) ilości cukru, izoglukozy, fruktozy i produktów przetworzonych wywiezionych i przywiezionych miesięcznie w okresie od dnia 1 maja 2000 r. do dnia 30 kwietnia 2004 r., przedstawione oddzielnie dla wywozu i przywozu do Wspólnoty zgodnie ze stanem na dzień 30 kwietnia 2004 r., do nowych Państw Członkowskich i krajów trzecich;
- c) dla okresu od dnia 1 maja 2000 r. do 30 kwietnia 2004 r. ilości cukru, izoglukozy, produkowane rocznie, w rozbiu na produkcję w ramach kontyngentu i poza kontyngentem, i spożywane rocznie;
- d) dla okresu od dnia 1 maja 2000 r. do dnia 1 maja 2004 r., stan zapasów cukru i izoglukozy na dzień 1 maja każdego roku.

Sekcja 3

Przepis końcowy

Artykuł 9

Wejście w życie

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie w dniu 1 maja 2004 r. w związku z wejściem w życie Traktatu o Przystąpieniu Republiki Czeskiej, Estonii, Cypru, Łotwy, Litwy, Węgier, Malty, Polski, Słowenii i Słowacji.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich

Sporządzono w Brukseli, 14 stycznia 2004 r.

W imieniu Komisji

Franz FISCHLER

Członek Komisji
